

तमस्ततिः, स्त्री, (तमस्ततिः सन्धः ।) अन्व-
कारसन्धः । इति तमिस्राशब्दार्थे मेदिनी ॥
तमस्त्रिणी, स्त्री, (तमो विद्यतेऽस्यामिति विनिः
डीप् च ।) रात्रिः । (यथा, महाभारते ।
४ । २१ । ३८ ।

“अदृश्यमानस्तस्याय तमस्त्रिण्यामनिन्दिते ।
नागो विह्वलमिवाक्रव्य पोथयिष्याम्यहं शिरः ॥”
हरिद्रा । इत्यमरः । २ । ६ । ४१ ॥

तमा, स्त्री, (तमोऽस्यस्यामिति । तम + अच्
टाप् च ।) रात्रिः । इति हेमचन्द्रः ॥ तमाल-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

तमाः, [स] पुं, राहुः । इति मेदिनी । से, २४ ॥
तमालं, स्त्री, (तस्यते काङ्गाते इति । तसु काङ्गा-
याम् + “तमि विशि विङ्गोति ।” उणां । १ । ११७ ।
इति कालन् ।) पत्रकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

तमालः, पुं, (तसु काङ्गायाम् + कालन् ।) वृक्ष-
विशेषः । तत्पर्यायः । कालस्कन्धः २ तापिष्कः
३ । इत्यमरः । २ । ४ । ६८ ॥ तापिष्कः ४ । इति
भरतः ॥ नीलतालः ५ तमालकः ६ नीलध्वजः ७
कालतालः ८ महाबलः ९ । (यथा, भागवते ।
३ । १३ । ३३ ।

“तमालनीलं सितदन्तकोञ्च
व्यासुत्क्षिपन्तं गजलीलयाङ्ग ॥”

अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । वन्यत्वम् । वृष्यत्वम् ।
शिशिरत्वम् । गुरुत्वम् । कपपित्तघ्नादाह-
श्रमशान्तिकरत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
तिलकम् । (यथा, कुट्टनीमते । १६ ।

“यस्यासुपवनवीथ्यां तमालपत्राणि युवतिवदने च
नखरप्रहाररहितं तन्नीवाद्येभ्यु सुरतकलहेषु ॥”
तमालस्तपिष्कवृक्षः युवतिवदनपक्षे तिलक-
मिति ॥ खड्गः । वरुणवृक्षः । इति मेदिनी ।
खे, ६७ ॥ कृष्णखदिरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
वृक्षभेदे वंशत्वचि च पुं स्त्री । इति लिङ्गादि-
संश्लेषे अमरभरतौ ॥

तमालकं, स्त्री, (तमालपत्रवत् वर्णेन कायतीति ।
कै + कः ।) सुनिषण्णश्राकम् । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ (तमालमेव । स्वार्थे कन् ।) पत्रकम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ तेजपातं इति भाषा ॥

तमालकः, पुं, स्त्री, (तमाल एव । स्वार्थे कन् ।)
तमालवृक्षः । (यथा, रामायणे । २ । ६१ । ५० ।
“ततः सरलतालाञ्च तिलकाः सतमालकाः ।
प्रहृष्टास्तत्र सम्भेतुः कुला भूलाय वामनाः ॥”)
वंशत्वक् । इति शब्दरत्नावली ॥

तमालपत्रं, स्त्री, (तमालस्य पत्रमिव वर्णोऽस्या-
स्तीति । अर्थं आदित्वात् अच् ।) तिलकम् ।
पत्रकम् । (यथास्य पर्यायाः ।

“पत्रन्तमालपत्रञ्च तथा स्यात् पत्रनामकम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
तमालवृक्षः । इति मेदिनी । रे, ३०२ ॥ (तमा-
लस्य पत्रम् । यथा, रघुः । ६ । ६४ ।

“तमालपत्रास्तरणासु रसुं
प्रसौदं शश्वल्लयस्यलीडु ॥”

तमालिका, स्त्री, (तमालाः सन्धश्च । तमाल +
ठन् ।) तामलिप्रदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
ताम्रवल्ली । भूम्यामलकी । इति राजनिर्घण्टः ॥
तमालिनी, स्त्री, (तमालो तमालवर्णोऽस्यस्या
इति । इतिः ततो डीप् ।) भूम्यामलकी । इति
राजनिर्घण्टः ॥ तामलिप्रदेशः । इति हेम-
चन्द्रः ॥

तमाली, स्त्री, (तम + कालन् । गौरादित्वात्
डीष् ।) ताम्रवल्ली । वरुणवृक्षः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

तमिः, स्त्री, (तस्यते ग्लायतेऽत्र । तम + “सर्व-
घातुभ्य इन् ।” उणां । ४ । ११७ । इतीन् ।)
रात्रिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

तमिसं, स्त्री, (तमोऽस्य ।) “ज्योत्स्नातमिसेति ।”
५ । २ । ११४ । इति निपातनात् साधुः । यद्वा,
तमिसा अस्थ्याभ्रयत्वेनास्य अच् । अन्वकारम् ।
इत्यमरः ॥ (यथा, महाभारते । ४ । २१ । १७ ।

“यदेतन्नर्तनागारं मत्स्यराजेन कारितम् ।
दिवाञ्च कन्या वृत्तानि रात्रौ यान्ति यथायहम् ॥
तमिसे तत्र गच्छेथा गन्धर्वान्स्त्रान् जानते ॥”)
क्रोधः । इति मेदिनी । रे, ६१ ॥ (वरकविशेषः ।
यथा, भागवते । ४ । ७ । ४४ ।

“अमङ्गलानाञ्च तमिससुख्यं
विपर्ययः केन तदेव कस्यचित् ॥”

तमिसपक्षः, पुं, (तमिसमन्वकारं तत्प्रधानः
पक्षः ।) कृष्णपक्षः । यथा, तमिसपक्षचुटि-
कूटभक्षितमिति श्रीहर्षः ॥

तमिसा, स्त्री, (तमोवहुलमस्ति अस्याम् ।
“ज्योत्स्नातमिसेति ।” ५ । २ । ११४ । इति
निपातनात् साधुः ।) अन्वकाररात्रिः । कृष्ण-
पक्षनिशा । इत्यमरः ॥ तमोज्योत्स्नारात्रिमात्रम् ।
इति रायसुकुटः । दर्शरात्रिः । इति वाच-
स्पतिः ॥ तमस्ततिः । इति मेदिनी । रे, १६१ ॥
(यथा, रघुः । ५ । १३ ।

“सूर्ये तपत्वावरणाय दृष्टेः
कल्पित लोकास्य कथं तमिसा ॥”

तमी, स्त्री, (तमिः कृदिकारादिति वा डीष् ।)
रात्रिः । (यथा, माघे । ६ । २३ ।
“दृष्टश्रेऽपि भास्कररुचाद्भि न यः
स तमीं तमोभिरभिगम्य तताम् ॥”)
हरिद्रा । इत्यमरः । २ । ६ । ४१ ॥

तमोन्नः, पुं, (तमोऽन्वकारं मोहमज्जनं वा
हन्तीति । हन् + टक् ।) वृद्धिः । सूर्यः । (यथा,
महाभारते । ७ । १४४ । १३६ ।

“स देवशत्रुनिव देवराजः
किरीटमाली अधमतु समन्तात् ।
यथा तमांशुभुदितस्तमोन्नः
पूर्वप्रतिज्ञां समवाप्य वीरः ॥”)

चन्द्रः । बुद्धिः । केशवः । शम्भुः । इति मेदिनी ।
ने, ७१ ॥

तमोज्योतिः, [स] पुं, (तमसि ज्योतिर्यस्य ।)
ज्योतिरिङ्गणः । इति शब्दरत्नावली ॥

तमोद्युत्, [दृ] पुं, (तमोऽन्वकारं युदतीति ॥
युद् + क्तिप् ।) अग्निः । सूर्यः । चन्द्रः । दीपः
इति शब्दरत्नावली ॥ (तमोनाशके, जि यथा
महाभारते । १३ । १६६ । ८ ।

“यवसुक्तस्तदात्रिवै तमोद्युदभवच्छशी ।
अभवत् सौम्यभावाच्च सोमवत् प्रियदर्शनः ॥”

तमोद्युदः, पुं, (तमोऽन्वकारं युदतीति । युद् +
“इगुपघञेति ।” ३ । १ । १३५ । इति कः ।)
सूर्यः । इति शब्दरत्नावली ॥ (अग्निः । चन्द्रः ।
इति विश्वः ॥ यथा, रघुः । ३ । ३३ ।

“नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सत्पतिं
तमोद्युदं दक्षसुता इवावधुः ॥”

प्रकृतिप्रेरकः । यथा, मनुः । १ । ६ ।

“ततः स्वयम्भुर्भगवानथक्तो व्यञ्जयन्निदम् ।

महाभूतादिदृत्तौजाः प्रादुरासीत्तमोद्युदः ॥”

तमोपहः, पुं, (तमोऽन्वकारं अपहन्तीति । अप +
हन् + “अपे क्लेशतमसोः ।” ३ । २ । ५० ।
इति डः ।) सूर्यः । चन्द्रः । बुद्धिः । अग्निः ।
इति मेदिनी । से, ३० ॥ (अज्ञाननाशके, जि ।
यथा, किराताच्युनीये । ५ । २२ ।

“आगमादिव तमोपहादितः
सम्भवन्ति मतयो भवच्छ्रदः ॥”

तमोभित्, [दृ] पुं, (तमस्तिभिरं भिनक्ति
स्त्वय्योतिः प्रकाशनेन नाशयतीति । भिद् +
क्तिप् ।) खद्योतः । इति शब्दमाला ॥

तमोमणिः, पुं, (तमसि अन्वकारे मणिरिव ।)
खद्योतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ गोमेदकमणिः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

तमोक्षिणी, स्त्री, (तमसा लिप्यते इति । लिप +
क्तः निपातनात् डीप् ।) देशविशेषः । तमो-
ज्युक्त इति भाषा । तत्पर्यायः । तामलिपः २
वैलाकुलम् ३ तमालिका ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ तामलिपम् ५ तामलिनी ६ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ दामलिपम् ७ तमालिनी ८
स्तम्भपूः ९ विष्णुयुहम् १० । इति हेमचन्द्रः ॥

तमोविकारः, पुं, (तमसैव विकारो यत्र ।) रोगः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

तमोहरः, पुं, (तमो हरतीति । हृ + अच् ।
तमस्य हर इति वा ।) चन्द्रः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ (अग्निः । सूर्यः । इति खुत्पत्तिलब्धो-
र्थः ॥)

तम्या, स्त्री, (तस्यति गच्छतीति । तस्य + अच् ।
पृषोदरादित्वात् साधुः ।) गौः । इति हेम-
चन्द्रः । ४ । ३३ ॥

तस्य, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्नां-परं-सकं-
सेट् ।) ओष्ठवर्गशेषोपधः । तस्यति । इति
दुर्गादासः ॥

तस्या, स्त्री, (तस्यति गच्छतीति । तस्य + अच् ।)
गौः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३३२ ॥

तय, ड गतौ । रच् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्नां-
आत्म-सकं-सेट् ।) ड, तयते । इति दुर्गा-
दासः ॥